

NASILJE I ANTISOCIJALNO PONAŠANJE

Postoje primeri slučajeva ekstremno neadaptiranog ponašanja učenika/učenica koji ispoljavaju agresivno ili nasilno ponašanje.

Nakon bližeg upoznavanja sa primerima koje nastavnici/nastavnice iznose može se zaključiti da se radi o učenicima/učenicama sa tzv. antisocijalnim poremećajem ponašanja koji je kao pojava širi od samog nasilnog ponašanja. Osnovna teškoća učenika/učenica s antisocijalnim poremećajem ponašanja je ostvarivanje emocionalno bliskih odnosa s okolinom (otežano ostvarivanje odnosa poverenja), iako njihov racionalni odnos prema normama ponašanja može biti potpuno ispravan.

To znači da oni znaju šta je u redu, a šta nije, ali se ne ponašaju u skladu sa tim. Zbog teškoća u kontroli impulsivnosti, kao i usled teškoća odlaganja zadovoljenja svojih potreba (žele i nastoje da svoje potrebe zadovolje odmah, sada i bez obzira na posledice), učenici/učenice obično krše norme socijalnog ponašanja.

Oni se mogu ponašati nasilno, ali postoje još neke osobenosti koje možemo naći u opisu ovih učenika/učenica: nedisciplinovanost na času, interesovanje za društvo koje takođe ispoljava poremećaje ponašanja, sklonost laganju, tvrdoglavost, neodgovornost prema školskim obavezama, nezainteresovanost, slaba pažnja, mnogo slabija uspešnost u školi od stvarnih mogućnosti, sklonost tučama, krađi itd.

Primeri ovakvog ponašanja nisu karakteristični za školu, a samim tim ne mogu se u potpunosti tretirati u okviru tipičnog vršnjačkog nasilja. Deci koja ispoljavaju ovakvo ponašanje potrebna je posebna pažnja i pomoć stručnjaka u saradnji škole i socijalnih, kao i zdravstvenih ustanova.